



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Methodvs Expeditæ Confessionis Tum pro Confessarijs, tum pro Pœnitentibus

Tamburini, Tommaso

Coloniæ Agrippinæ, 1657

An Confessor possit uti cognitione habita in Confessione, Cap. 6

urn:nbn:de:hbz:466:1-41773

¶ Quando Confessarius extra confessionem petit à pœnitente colloquendi de rebus auditis potestatem, ut illum admoneat de re ipsi necessaria ad salutem: pœ-

In Methodo Conf. lib. 3. c. 8 § 4 nitens autem (utiq; peccando) neget ; an possit nihilominus Confessarius locutionem producere, & admonere, satis dictum est in superioribus. §

C A P V T VI.

An Cōfessor possit uti cognitione habita in Confessione

§. 1.

An id possit, si vel alii, vel complices peccati id advertant.

a Coninch

d. dis. 9.

dub. 4. n.

§ 4 & 55.

¶ CERTUM est nequaquam licet Confessario uti cognitione habita in cōfessione etiam ad mortem & evitanda

quand

quando alij, qui alias pænitentis peccatum ignorabant, grave quidpiam ex tali usu adversus ipsum suspicarentur: quia id esset ipso facto confessionem ostendere. Immo si Confessor duorum ex confessione unius cognovit alterum non confiteri integrè; licet possit, & iuxta prudentiam debeat generatim interrogare, nunquid aliud peccatum habeat, vel simile quid; non potest *d* tamen ullum indicium suæ notitiæ præbere, sed *d* *Suar l. 1. c. 34 sec. 3* tunc absolvat, Deoque omnia *num. 5.* committat. ne scilicet pænitens aliquid de confessione alterius advertat.

2 Difficultas ergo solum, & & quidem gravis, hic superest quâdo id suspicarentur ij. qui alias sciebât, socij v.g. peccati: ut, si Sacerdos sciat ex confessione unius complicis vinû Missæ veneno esse infectum, vel ipsum esse occidendum, seu lapidandum

eSuar. a-
liiq. quos
citatur se-
quitur Frag.
lc. 2. n. 5.

fConinch
l.c. dub 4
nu. 53. &
56 Bonac
de pen.

d. 5. q. 5.
sec. 5. p. 5.
n. 27. ci-
tant Re-
ginaldum
Onuph.

Henriq
See dist.
21 q. 2. art
2 ad 3 ge-
neraliter
loquentē
adeoque
etiam de

dum domo exit: poterit nē sacri-
desistere, & domi se cohibere,
hinc advertant complices con-
iurationem ad aures Sacerdoti
allatam ex confessione unius
ex ipsis fuisse.

3 Suarez ait non posse Sa-
crum omittere, nec se includere
domi; immò si sit in mortali a-
huc non posse: tunc enim se pro-
videat de contritione,

4 At Coninch fprobabiliter
esse, ait, posset, prout suæ vita
expedierit; idque etiam si pe-
nitenti ab aliis sociis mors, ve-
gravis mali periculum imminere
ret. Illa prior sententia est ma-
gis severa, quamvis magis Sa-
gillo favens; hæc posterior est
humanis rebus accommodatio-
atque adeo magis excipienda.
Ratio autem esse potest, quia
aliud est factio ipso parefacere
peccatum, aliud est, simul
aliquo prætextu, facere seu
mittere aliquid, ex quo alii a-

unde
nem
conf
licitu
liquar
tum
nec
Non
dum a
cumsta
ac dice
fidia:
enim d
fidias;
cedere
lum pe
licet co
sij h
P

unde scientes sumant occasio- *de nov.*
nem suspicandi peccatum esse *sociis Casp*
confessum. Prius est omnino il- *de pan p-*
licitum, posterius licitum est a. *19 §. 4 n.*
liquando, immo non raro debi- *18 Laym-*
tum, cum non sit ulla detectio *lib 5. tr 6*
nec verbo, nec facto exhibita. *c. 14 n. 2 n*
Non placet autem Delugo, g
dum asserit idem esse in his cir-
cumstantijs fugere Sacerdotem, *g Delug.*
ac dicere, Mihi paratae sunt in- *dis de praes*
sidia: non placet, inquam, hoc *23. sec. 5 v*
enim dictum per se significat in- *n. 113;*
sidias; at fuga, cum possit pro-
cedere ex varijs capitibus, so-
lum per accidens; ratione sci-
licet cognitionis aliunde à so-
ciji habitæ, significat idem
peccatum insidia-
rum.

Bb

SII

§. II.

*An uti Confessarius dicta cognitione
possit, quando solus pœni-
tens advertit*

HÆc est gravissima, & in-
ter ceteras molestissima
quæstio, ad quam solvendam
præmitto, triplicis generis esse
actus pœnitenti ingratos, quos
Confessarius ex vi cognitionis
habitæ in confessione possit ex-
ercere. Primi, qui versantur cir-
ca personam pœnitentis & qui-
dem spectantes ad justitiam pu-
nitivam, vel commutativam. Ut
pœnitentem castigare: tollere
jus ipsi acquisitum: struere
insidias, ut pœnitens in delicto
audito deprehendatur, negare
debitum pecuniæ, &c. Secundi
qui versantur circa ejusdem per-
sonam, sed spectantes ad justitiam

tiam
cordi
negar
cum n
nitas,
explor
sent;
se amo
tinetur
mento
alium
peccat
rem, m
loqui:
pe non
nitum
mo exp
ministr
charisti
monio,
contrah
excom
tera sim
circa p
cas, Te
omnes,

tiam distributivam, vel misericordiam, aliamve virtutem: ut negare suffragium liberum ei, cum non negares, si ejus indignitas, vel peccata in confessione explorata tibi nequaquam fuisset; tollere ab eo officium ex se amovibile, quando ab ipso retinetur cum animæ suæ detrimento: ablegare pœnitentem in alium locum, ubi degeret absq; peccato: se illi ostendere se viorem, minusque gratè cum eodem loqui: ejusdem inopiæ datâ stipem non opitulari: famulum cognitum ex confessione furem, domo expellere: Sacramenta non ministrare, non porrigere Eucharistiam, non assistere matrimonio, quod pœnitens nulliter contraheret: non colloqui cum excommunicato vitando, & cetera similia, quæ exercentur circa personas singulares, & certas, Tertij generis sunt actus omnes, qui non exercentur verè
circa

circa personam pœnitentis, licet
 contra ipsam aliquando recur-
 rant, ut vigilantius Confessa-
 rium custodire res suas: seruo
 furi, pecuniam vel arcæ claves
 non committere: Superiorem
 claudere fores, unde idem scivit
 ex confessione aliquem de nocte
 furtim exire; Sacerdotem se
 domi continere, vel Missam
 non celebrare, quia in confes-
 sione scivit insidias, & similia:
 quæ communiter consueverunt
 esse positiones alicujus impe-
 dimentis, quo posito pœnitens
 absque suo aliquo extrinseco in
 commodo impeditur, quo minus
 in peccatum ruat.

*a Delugo
 de pœn. d.
 22. sec. 5.
 n. 102*

2 Consultò autem Dixi
 (actus pœnitenti ingratos)
 Confessarius enim propter fi-
 duciam v. g. qua cum ipso pœ-
 nitens se gessit, omnia sui ani-
 mi interiora, gravioraque pecca-
 ta detegendo: poterit a eodem
 ostendere signa amoris, benignè
 ex.

excipi
 &c.
 adver
 posita
 quia e
 mus, t
 locuti
 lum co
 action
 unde
 meatu
 deles a
 allicie
 rentur
 3 H
 primi
 licere,
 quia f
 confess
 illam c
 posse. N
 Iudicib
 terroga
 stituit,
 est, au
 initium

excipere, beneficia conferre,
&c. quamvis idem pœnitens
advertat, hæc fieri propter ex-
posita in confessione. Ratio est,
quia ex una parte, ut supra vidi-
mus, non est fractio Sigilli col-
locutio cum eodem, qui Sigil-
lum commisit: & ex alia, illæ
actiones non sunt ipsi ingratae,
unde confessio fieri odiosa ti-
meatur, sed gratissima, unde Fi-
deles ad confessionem potius
alliciendi esse cum fructu spe-
rentur.

3 His positis, certum est ob
primi generis actus numquam
licere, sine licentia pœnitentis:
quia satis odiosa redderetur
confessio, si sciretur propter
illam, contra subditos procedi
posse. Nam propterea si quis ex
Iudicibus contra subditum in-
terrogavit testes, processum in-
stituit, vel quid simile aggressus
est, atque appareat hos actus
initium habuisse à noitia,
quand

b Docto-
res mox
citandi.

quantumvis tenui, habitâ in confessione; omnes ejusmodi actus; utpote invalidi, rescindi ab eodem, & à quocumque alio iudice, qui id resciscet, omnino debent c

4 Iam vero de actibus secundariis, & tertij generis simul sumptis, est duplex sententia. Prima multorum a concedentium Confessario utriusque generis actus: quando unus ipse penitens cognoscit, cum ad hos actus peragendos moveri ex auditis in confessione. Ratio est, inquit; quia ex una parte non est frangere Sigillum colloquii cum eo uno, qui tibi rem communicavit; & ex alia penitens, cum non habeat jus absolutum ad eas actiones: illi nulla fit iniuria, si eæ negentur. Bipartitos deinde hos Doctores invenio. Plures enim sentiunt, quando quidem Confessarius potest, debere interdum exercere eas actiones.

Henriq. lib. 6. de pen c 20. § 3 Sa V. Conf. nu. 31.

Apud Sanc mox citand.

Apud eundem

acti
ind
suffr
cran
retur
ri, cu
to au
ligati
miru
debet
diffic
Sigill
§ Sec
rum n
allata
Fidel
qua se
rium
ac si
subdit
gare
Sacran
se dom
vitand
6 T
duas se

actiones, atque adeo amovere indignum ab officio, non ferre suffragium, non ministrare Sacramenta, &c, ne scilicet cooperetur, cum possit non cooperari, cum peccato pœnitentis Multo autem plures *f* eiusmodi obligationi refragantur: quia nimirum nullus hominum cogi debet, ut utatur remedio tam difficili, & periculoso fractionis Sigilli.

f Apud
eundem

¶ Secunda sententia est aliquorum negantium. Ratio est toties allata, nempe, ne sic in odium Fidelium incidat confessio. Ex qua sententia sequitur, Confessarium se debere gerere prorsus, ac si nihil audisset, nec posse subditum ab officio amovere: negare suffragium, eleemosinam, Sacramenta, claudere fenestram se domi continere ad insidias vitandas, &c.

¶ Thomas Sanchez ubi has duas sententias, retulit, sic addit

Bb

¶ Quid

*Sanc lib
3. matr. d
36 n 4. Vi
de etiam
Fag. F. c.
cl. præc
lib. 5 c. 3.
à n. 4.*

Quid dicendum in re tam dubia? Pro priori enim sententia militant autoritates tot, tantorumque virorum (numeraverat enim ad triginta quinque S. Thomam, Scotum, Sorum, Suarez, aliosque & fortissimas rationes, quare negari non potest esse probabilissimam. Verum multo mihi magis semper placuit, & modo placet posterior sententia, quæ non pænitentis nititur fundamentis, &c. Hæc Sanchez.

*In Coninch
d. 9 dub. 4
n 67 & 68
Cast. de
pæn p 19.
§ 3 n. 18
Sanc l. c.
si attente
legat.*

7 Ego cum Coninch h alij que puto distinguendum esse de prædictis actibus, atque asserendum, non posse exerceri actus secundi generis, actus tertij generis posse. Ratio est eadem moderatorieque proposita; sed quia Doctores utriusque sententiæ actus secundi, & tertij generis minus distinxerunt; minus recta hætenus, nisi si quid me fallit, inducta est.

Induci autem in hunc modum potest.

Si concedantur actus secundi generis, redditur maximè odiosa confessio, non vero, si concedantur tertij generis actiones: ergo has licebit exercere non illos. Antecedens probatur Facile retraherentur Fideles à Sacramento pænitentia, si sci- rent posse quemlibet, propter audita in illo foro, amoveri ab officio, carere suffragio, quamvis libero, repelli ab i Eucha- ristia, privari communicatione cum alijs, & similia ingrata, quæ sunt actiones secundi generis. *i De hoc*
At nemo ab eadem retrahetur, *vidi su-*
seu certè retrahi præsumetur ea *pram*
de causa, quod scilicet, quis *Meth-*
melius custodiat res suas, clau- *Conf. 136*
dat fenestras ad impedienda *6 § 2m20*
peccata, mortem effugiat, & si-
milia, quæ sunt actiones tertij
generis; cum ad hæc is idem
pænitens, cui verè surgere à

peccato per p̄nitentiam intendit; cooperari pro suo modo tenetur: unde huiusmodi actus non quidem ingrati, rite p̄nitenti, sed gratissimi esse censendi sunt. Erubescencia autem nulla ipsi orietur prudenter: quia cum tertij generis actiones non exercentur circa eius personam singularem, ut diximus; potius à Confessario utente tamen iure suo) ad se advocat pudorem illum; quam Confessor eodem pudore p̄nitentem afficit.

1 Decretū

Clem. 8.

annos 94

26 Maii

8 Instas, ac Clemens Octavus generaliter interdicit eiusmodi usum Tam Superiores, inquit, pro tempore existentes quam Confessarij, qui postea ad superioritatis gradum fuerint promoti, caveant diligentissime, ne ea notitia, quam de aliorum peccatis in confessione habuerunt, AD EXTERIOREM GUBERNATIONEM

TIO

TIONEM utantur. Nec ab-
 simile est Decretum Reverendissimi Decretum
 Patris Generalis in Societatis *Clare*
 Iesu pro suis Tametsi ait, non *diu Ae-*
 delint Doctores, qui notitia per *quavivae*
 confessionem habita, salvo Si- *Gener. 2.*
 gillo Confessarii, uti nonnum- *quid Cast.*
 quam, licere sentiant; Nostros *l. 2 n. 10.*
 tamen eam doctrinam sequi non
 expedire judicamus. Quare ca-
 veant diligenter **SVPER I-**
ORES, ne vel ipsi, vel No-
 strorum aliqui eam usquam in-
 troducant: privatim, aut pu-
 blice doceant: nec ea nisi for-
 te de penitentis licentia, ullo
 modo utantur: sed ita se gerant
 in omnibus casibus Confessarii; *n. Hurt. de pen.*
 ac si in confessione nihil peni- *de pen.*
 tus audivissent. *des 12. dis*
 Respondeo, hoc Decretum *9. Prop.*
 Clementis, quod non *n* ad omnes *de penit.*
 Confessarios, sed ad eos, qui *qu. 11. d.*
 Superiores sint vel deinceps e- *7. 33. etc.*
 runt, dirigitur. solum prohibet
 id, quod alias iure divino pro-
 hibi-

*Suar. de
pen d 33,
cit. sect. 7
n. 9
Laym.
lib 5 tr. 4
c 14 n. 23
in fine.*

no prohibitum erat: id est actiones primi, & secundi generis, non verò tertij, ut etiam colligi potest ex Coninch, & Castrop & Sanchez locis citatis, qui scripserunt post dictum Decretum, & tamen nostram opinionem à probabilitate non deiciunt. Ratio autem est, quia hæc tertij generis actiones nullo modo pertinent ad EXTERIORUM GUBERNATIONEM personarum: cum per has, circa personas singulares, nihil discernatur.

Decretum insuper R. P. Generalis Societatis Iesu, quod ad Superiores, ut invigilent. non verò ad subditos dirigitur: eodem modo illas vetat, non hæc tertij generis: quia cum hæc neminem sigillatim tangant, sintque communiter peccatorum impedimenta, easque non prohibuit Clemens VIII. cui se conformem ipse reddere voluit: non

erat ratio, quamobrem has prohiberes.

CAPVT VII.

Expediuntur quædam circa
Vlum prædictæ noui-
tæ.

§. I.

*An possit quis simulatum Confesso-
rem respuere.*

ADea, quæ hætenus do-
cuimus, expedienda,
adhuc dubitatur primo. Quid
faciam ego Confessarius, si
is, cui peccata mea aperire, tan-
quam Confessario consuevi,
nunc confiteatur ipse mihi, de-
tegarque se non esse Sacerdo-
tem, possumne ad illius pedes
amplius non accedere, ipso ad-
vertente, me ad hoc moneri ex vi